cepta superioris commodi summa, securus ipse qui fugitivum suscepit, abscedat. Iam vero si fugitivum iudici præsentaverit, et a iudice perquisitus ipse qui præsentatur, cuius servus sit nullo modo dixerit, apud iudicem ipse qui eum præsentaverat eundem fugitivum relinquat. Iudex vero sub ardua custodia eundem qui sibi est præsentatus, infra tempus et iuxta modum superius constitutum, regis obtutibus præsentare non differat: ut principali potestate manifeste quæsitus, ubi cunctorum constat adesse conventum, cognitio fugitivi per plurimos habeatur. His igitur omnibus necessaria sanctione præmissis, quicumque deinceps fugitivum cognitum vel incognitum, non sub isto qui præmissus est ordine, aut iudici præsentaverit, aut suo domino non reddiderit; domino fugitivi, et ipsum qui fugerat, et alium cum eo in satisfactione serviturum restituat. Quod si fugitivus perierit, duos similes servos a susceptore dominus fugitivi recipiat. Hoc quoque et iudex damno mulctabitur, si ordinem implere distulerit superius constitutum. Si vero servus sine voluntate domini sui fugitivum alterius susceperit, extensus coram iudice C. flagella suscipiat, et fugitivum petenti domino mox reformet. Quod si idem qui a servo susceptus est fugitivus minime repertus exstiterit, alium similem servum pro eo dominus servi susceptoris reddere compellendus est. Certe si dominus pro servo componere noluerit, servum ipsum tradere non recuset.

[1] IX. [2] *Vt ad cuius domum fugitivus venerit, vicinis et loci prioribus contestetur.*

Ad cuius domum fugerit fugitivus, prioribus loci illius villicis atque præpositis quibuscumque testetur. Et si eum in domo sua retinere voluerit, habeat potestatem. Quem quum dominus eius supervenerit, recipiat, et nullam calumniam qui suscepit, incurrat [3]. Quod si se fugitivus ad alia loca forte contulerit, sacramentum, præsentibus illis quibus testatus est, præbere debebit, se ut fugeret non suasisse vel præcepisse, et ubi lateat non scire, et post hæc nullam calumniam patiatur.

X. [4] *Vt bis venditus servus per fugam rediens in libertate permaneat.*

Si quis proprium servum extra provincias nostras ad alias regiones venditione transtulerit, ac postmodum reversus servus fuerit, et dominus eum iteratim vendiderit, cogatur a iudice ut eum ab emptore recipiat, et receptum deinceps servum nullo modo inquietet, sed liber permaneat. Ipse vero qui eum ex peregrinis locis ad patriam remeantem notanda iterum cupiditate distraxerat, alium servum paris meriti priori reddat emptori: nihilominus et illi qui postea comparavit pretium redditurus. Et tamen servum ex peregrinatione reversum, nec vendere prior dominus, nec servitio suo adplicare præsumat, sed perenniter idem servus in libertate persistat.

XI. Antiqua. [5] *Vt discutiatur mancipium fugitivum, ne propter lucrum fuerit ad dominum suscipientis immissum.*

Mancipium fugitivum discutiatur, ut nomen domini sui exprimat, et diligentius, præsente iudice, requiratur, ne forte propter lucrum capiendum ad domum fuerit suscipientis immissum. Et si ita esse constiterit, dominus tantæ fraudis inventus illi, quem in crimine occultati servi implicare conatus est, damnum quod occultatoribus impositum est, ipse persolvat. Equum est enim, ut tam nocentium insidiarum reatus in suum recurrat auctorem.

XII. [6] Antiqua. *Si ingenuum se esse mentiens servus, sub mercedis conditione apud alium commoretur.*

Si servus fugiens ingenuum se esse dicat, et unde sit ignoretur, sicque apud quemlibet fuerit immoratus sub certa conditione mercedis, secundum superiorem legem iudici antea præsentetur et discutiatur. Et si mercenarium eum, non fugitivum investigatio iudicis perquirentis invenerit, in postmodum si inveniatur a domino, non potest tanquam reus teneri, qui nesciens fugitivum mercenarii loco susceperit. Dominus vero fugitivi mercedem, quæ placita fuerat, consequatur. Quod si servus a domino de fuga reductus iterum fugerit, et eum iteratim fugientem susceperit, qui mercenarium eum ante susceperat, continuo aut iudici tradat, aut domino remittere non moretur. Cæterum si hoc non fecerit, damnum occultatoris excipiat.

[7] XIII. [8] *Si fugitivus in domo cuiuscumque fuerit inventus.*

Si fugitivus in domo potentis vel cuiuslibet fuerit inventus, qui liberum se esse dicat, aut fortasse non dicat, repetenti sine dilatione reddatur. Ille vero qui recepit, se iudicio caveat adfuturum, nullis ante iudicium tormentis eum traditurum, donec aut iste suam vindicet libertatem, aut certe ille adprobet servum qui [1] repetit. Quod si petitor ista cavere noluerit, fugitivus ille sub illius apud quem inventus est fideiussione tamdiu consistat, quamdiu cognosci possit, quid de eodem rationabiliter iudex absque retardatione definiat.

1 *En los códices de Card. y Toled. got. falta esta ley IX. y en S. J. R. Legion. Complut. y Lind. es la VIII.*
2 *Legion.* Antiqua.
3 *Legion.* pertimescat.
4 *Legion. y Card.* Antiqua.
5 *Toled. got. S. J. R. Complut. y Lind. sin autor ni nota.*
6 *Toled. got.* Antiqua noviter emendata. *Complut. S. J. R. y Lind. sin autor ni nota.*
7 *No hay en el Legion. esta ley.*
8 *Toled. got.* Antiqua.

XIV. Flavius Recesvintus Rex [9].

De mercede eius qui prehendiderit fugitivum.

Si quis fugitivum comprehenderit, per XXX. millia [3] vel infra tremissem accipiat; per centum vero millia unum solidum pro [4] beneficio consequatur; sicque dum creverit numerus millium, crescat et numerus solidorum: ita ut qui invenerit fugitivum, cum rebus omnibus, quas cum eo invenerit, præsentare suo domino non moretur. Quod si fugitivus ab eo, a quo fuerat captus, fugerit, dominus servi ab eodem sacramentum accipiat, quod non ipsius fraude vel studio fugitivus evaserit, et nullam postea calumniam pertimescat. Et si post datum sacramentum aliquid a fugitivo convincitur accepisse mercedis, aut eius fraude doceatur admissum, ut fugitivus ad longinquiora [5] pertenderit: si fugitivus fuerit inventus, paris meriti alium servum domino reformare cogatur: sin autem inventus non fuerit, duos eiusdem meriti servos domino eius exsolvere compellatur.

XV. [6] *Si servus fugiens se esse mentiatur ingenuum.*

Si servus in fuga positus ad ignotos advenerit, et sibi mulierem ingenuam in coniugio copulaverit, eo quod dicat se ingenuum esse, et hoc mulier vel eius parentes aut propinqui ita factum convicerint, aut certe iudex talem probationem a parte mulieris inspexerit; dum dominus servi [7] hanc veritatem agnoverit, nihil ipsi mulieri damni aut calumniæ moveatur, sed sit libera, et filii qui ex eis sunt procreati conditionem matris [8] sequantur. A servo vero, si voluerit, non separetur, si tamen hoc et dominus servi voluerit.

1 *Toled. got.* quem reperit.
2 *Legion. Card. y Toled. got.* Antiqua. *Complut. y Lind. sin autor ni nota.*
3 *Complut.* milliaria.
4 *Complut.* accipiat pro beneficio suo.
5 *Complut.* longinqua pertenderet.
6 *Legion. y Card.* Antiqua. *Complut. sin autor ni nota.*
7 *Complut.* servi advenerit, et hanc veritatem cognoverit.
8 *Toled. got. S. J. R. y Complut.* patris.

XVI. Flavius Cindasvintus Rex [9].

Si [10] *servus fugiens dicat se esse ingenuum, et ob hoc mulieris ingenuæ connubia sortiatur.*

Quia sæpe, dum servi dominos suos fugiunt, mentientes se esse ingenuos, mulieribus ingenuis contra legum decreta in coniugio copulantur; ideo huius legis valitura promulgatione decernimus, ut si quis servus in fuga positus, vel quibuscumque modis de iure domini sui evagans ad quemlibet pervenerit, utrum ingenuum se esse dicat, an fortasse non dicat, et sub hac occasione ingenuæ mulieris adpetierit copulam: quidquid de tam inhonesta coniunctione fuerit procreatum, conditionem patris proculdubio sequatur, ut dum dominus eius advenerit, non solum eundem fugitivum, sed et filios exinde progenitos omneque eorum peculium suo debeat vindicare dominio. Similis quoque et de ancillis ordo servandus est, quæ fugientes dominos suos, viris se ingenuis copulare præsumpserint.

XVII. Flavius Cindasvintus Rex [11].

De his, quæ servus fugiens adquisisse videatur.

Si servus in fuga positus aliquid, dum in ea fuga est, de artificio suo vel quocumque iusto labore adquisierit, dominus eius dum pervenerit, sibi vindicet omnia. Cæterum si cum rebus furatis [12] eum dominus suus repererit, nihil sibi exinde defendere poterit; sed ei qui perdidit, reddere non tardabit. Si vero damnum aut quodcumque crimen idem fugitivus admisisse convincitur, ille componat qui ei latebras præbuisse cognoscitur.

XVIII. Flavius Cintasvintus Rex [13].

De his qui perventos servos dominis reformare contemnunt.

Dum plerique controversiis vacare nituntur, legum quasdam sententias inique pervertunt: et pro eo quod antiqua lege decretum est, ut dum fugitivi dominus supervenerit, eum recipiat, differunt eius homini reddere fugitivum: ut sub hac fortasse occasione, dum dilatio prætenditur,

9 *Card.* Noviter emendata. Fls. gls. Ervigius Rex.. *Legion.* Antiqua. *Toled. got. sin autor ni nota. S. J. R. y Complut.* Flavius gls. Ervigius Rex.
10 Complut. *De mancipiis fugitivis, qui se dicunt esse ingenuos, et mulierum ingenuarum connubia sortiuntur.*
11 *Toled. got. y Card.* Antiqua. *Legion.* Nova. *S. J. R. R. Lind.* Antiqua. Fls. Cind. Rex.
12 *Legion. y Complut.* furtivis.
13 *Legion.* Antiqua. *S. J. R. sin autor ni nota.*

sibi eum ex prolixitate temporis vindicent serviturum: præsertim quia sit omnino superfluum, et pro vilis interdum servi persona, dominum ducentis aut trecentis millibus vel amplius fatigari, et talis obiectio callide magis quam veraciter videatur opponi. Proinde constituentes decernimus, ut quicumque domino seu per se, sive per hominem suum requirenti fugitivum suum, et agnoscenti reddere distulerit, vel comprehensum excusserit, quatuor eiusdem meriti servos, et eundem fugitivum domino reddere compellatur: aut si idem fugitivus perierit, quinque proculdubio servos similes exsolvere [1] non moretur; unum ex his ille qui composuit, postmodum recepturus, si vel ab ipso vel a domino suo fugitivus inventus, in servitium proprii domini fuerit restitutus. Ita ut si talia nesciente domino servus admiserit, si voluerit dominus, duos eiusdem meriti servos pro eo servi domino det: si autem noluerit, servus tradatur fugitivi domino perenniter serviturus: et talis etiam de ancillis ordo servetur.

XIX. Antiqua. [2] *Si ingenuus vel servus latrones celandos susceperit.*

Si quis ingenuus vel servus sciens latrones celandos susceperit, præsentet quos celavit, et CC. ictus accipiat flagellorum. Quod si non præsentaverit absconsos, pœnam quam illi merebantur, incurrat.

XX. [3] *Vt iudex cum omnibus rebus, cum quibus fugitivum invenerit, domino adveniente præsentet.*

Id quod iudex apud reum vel fugitivum invenerit, absente eo qui reum aut fugitivum persequitur, comiti civitatis ostendat, et sic apud se retineat, ei qui perdidit quum adfuerit redditurus.

XXI. [4] Egica Rex.

De mancipiis fugitivis, et de susceptione fugitivorum.

Priscarum quidem legum sanctionibus manifeste depromitur quibus modis, quibusque [5] perquisitionum titulis fugitivorum latebrosa vagatio reprimatur. Sed dum iudicum diversis occasionibus, vel susceptorum fraude eorum fuga occulitur, verum est quod et ipsarum legum ordo difficile adimpletur, et increscente vitio potior latitantibus aditus propagatur; ita ut non sit penitus civitas, castellum, vicus, aut villa, vel diversorium in quibus mancipia latere minime dignoscantur. Vnde reservata anterioris legis illius sanctione, quæ de fugitivis est promulgata, huius novellæ constitutionis decreto censemus, ut quicumque deinceps fugitivum alterius susceperit, quamquam se dicat esse ingenuum, statim eum procuret iudicialiter exquirendum, ut utrum ingenuus, an fortasse sit servus, iudicis instantia perquiratur, qualiter reperta veritate servus idem domino proprio reformetur. Quod si susceptum quisque fugitivum nec iudici præsentaverit, nec pervento [6] domino reddiderit; si servus fuerit, vel libertus instantia iudicis CL. publice verberibus vapulabit. Si autem ingenuus, et C. flagellis coerceri, et libram insuper auri persolvere se noverit domino servi. Quod si non habuerit unde componat hanc solidorum summam, CC. flagellorum ictus accipiat. Nam et cæteri habitatores loci illius, seu cuiuscumque gentis vel generis homines quorumlibet sint servi, tam ecclesiarum, quam etiam fisci nostri vel diversorum possessorum [7], simili erunt sententia feriendi, si fugitivum alterius nec prodiderint, nec de possessione sua, in qua latitaverit, foris expulerint. Sed hæc observanda vel tenenda sancimus, ut in quibuscumque locis mancipia advenerint fugitiva, statim omnes habitatores locorum ipsorum congregentur in unum, qualiter mancipia ipsa fugitiva vivida indagatione perquirentes, aut per quæstionum [8] tormenta, aut pro pœnali examinatione, cuius sint servi vel ancillæ, aut quando dominis suis fugerint, vel de qualibus locis inibi advenerint, specialiter manifestent; ut secundum anterioris legis edictum, propriis dominis præsententur, aut dirigantur. Quod si hunc ordinem adimplere minime procuraverint, et mancipia illa fugitiva nec perquirere, nec etiam dominis suis reformare intenderint, nec iudiciali examinatione exquirenda curaverint, sed in eo loco in quo suscepta extiterint, postmodum fuerint reperta; omnes habitatores loci ipsius, tam viri quam feminæ, cuiuslibet sint gentis, generis, ordinis vel honoris CC. erunt flagellis publice a iudicibus coercendi. Quod si tiuphadi aut vicarii, atque universi qui iudiciali [9] functi extiterint potestate, sive numerarii actores, vel procuratores, vel ecclesiarum Dei sacerdotes, fisci vel proprietatis nostræ, atque quorumlibet hominum, in quorum commisso mancipia ipsa latebrosa vagatione se foverint, huius legis sententiam in subditis sibi populis vel iunioribus adimplere neglexerint, districti ab episcopis vel comitibus territorii, CC. [10] verberibus publice flagellentur. Nam si episcopi ad quorum cognitionem hæc causa pervenerit, amicitia inlecti, aut beneficio corrupti, vel quadam tepiditatis negligentia occupati, hu-

1 *Complut.* tradere.
2 *Toled. got. y S. J. R. sin autor ni nota.*
3 *Legion. y Card.* Antiqua. *S. J. R.* R.
4 *Esta ley XXI. se halla en los códices Legion. Toled. got. S. J. R. y Complut. de donde se ha tomado.*
5 *Legion.* quibus persecutionibus, quibus titulis.
6 *Legion.* præsente.
7 *Legion.* populorum.
8 *Legion.* quæstionis.
9 *Legion.* iudiciaria.
10 *Legion.* CCC.

ius legis sententiam impetrantibus [1] illis implere distulerint [2], divinæ attestationis a comite vel tiuphadis coram ipsis se astringant, ut per XXX. dierum excomunicationis emendatione plectantur, ut in ipsis XXX. diebus nullo modo poculum vini nec alios cibos sumere audeant, excepto vespertinis horis pro refectione corporis bucellam panis hordeacei, et calicem aquæ sumant, quatenus amaritudinis sententia perferant molestiam, pro eo quod institutionem legis huius distulerint adimplere. Iudicibus tamen ac comitibus hanc sententiam adimplere iubemus, ut si ipsi prædictas institutiones neglexerint adimplere, legis huius censura tres libras auri persolvant fisci iuribus possidendas. Quicumque tamen hominum infra fines Hispaniæ consistentium [3], a quibuslibet personis mancipia ab incognito accipere voluerint, non aliter ipsa emptio [4] fiat, nisi prius coram iudice vel bonis hominibus, qui in loco illo fuerint ubi mancipium venditur, perquiratur utrum proprium an alienum servum vendere videatur, specialiter dicat, et hoc quod dixerit ipsum iurando affirmet. Ac postmodum servus ille, quem venundare voluit, per examinationem pœnæ cogatur transire. Et si perventum fuerit, quod non sit illius qui vendidit servus, sed alienum constat esse mancipium, tunc proprio domino iudicis instantia reformetur. Illum tamen qui alienum mancipium vendere voluit tamdiu in custodiæ vinculo mancipatum retineat, quamdiu dominus servi illius ibidem occurrens pro iudiciali examinatione suum prosequatur negotium, et legaliter compositionis excipiat [5] summam. Data [6] et confirmata lex in Cordoba anno feliciter sextodecimo regni nostri.

II. TITVLVS DE HIS QVI AD BELLVM NON VADVNT, AVT DE BELLO REFVGIVNT.

I. *Si hi qui exercitui præpositi sunt, commodis corrupti aliquem de expeditione ad domum redire permiserint, vel a domibus suis exire non coegerint.*
II. *Si compulsores exercitus aliquid, dum exercitum ad hostem compellunt, de domibus eorum auferre præsumpserint.*
III. *Si præpositi exercitus relicto bello ad domum redeant, aut alios redire permittant.*
IV. *Si præpositi exercitus, aut relicta expeditione ad domum suam redeant, aut alios exire minime compellant.*
V. *Si compulsores exercitus beneficio accepto aliquem sine ægritudine domi stare permiserint.*
VI. *De his qui annonas distribuendas accipiunt, vel fraudare præsumunt.*
VII. *Quam mercedem accipiat qui mancipia vel quaslibet res de manu hostis excusserit.*
VIII. *Quid debeat observari, si scandalum infra fines Hispaniæ exsurrexerit.*
IX. *De his qui in exercitu, constituto die, loco vel tempore definito, non successerint, aut refugerint; vel quæ pars servorum uniuscuiusque in eandem expeditionem debeat proficisci.*

I. [7] *Si hi qui exercitui præpositi sunt, commodis corrupti aliquem de expeditione ad domum redire permiserint, vel a domibus suis exire non coegerint.*

Si thiufadus [8] ab aliquo de thiufada [9] sua fuerit beneficio corruptus, ut eum ad domum suam redire permitteret, quod acceperat in novecuplum reddat comiti civitatis in cuius est territorio constitutus. Et si ab eo nullam mercedem acceperit, sed sic eum, dum sanus est, ad domum dimiserit, vel de domo in exercitum exire non compulerit, reddat solidos XXX. Quinquagenarius [10] vero XV· et centenarius X. Si certe, decanus fuerit, V. solidos reddere compellatur, et ipsi solidi dividantur in centena, ubi fuerint numerati.

1 *Legion.* imperantibus.
2 *Legion.* distulerint, XXX. dierum excommunicationis emendatione plectantur.
3 *Legion.* commanentium vel consistentium.
4 *Legion.* venditio.
5 *Legion.* accipiat.
6 *Esta última cláusula se ha tomado del códice Legion.*
7 *Toled. got. y Card.* Antiqua.
8 *Complut.* tyuphadus, *y así otras veces.*
9 *S. J. R. Legion. y Complut.* thiuphada. *Lind.* thyuphadia.
10 *Legion. Complut. y Lind.* Quingentenarius.
11 *Card. y S. J. R.* Antiqua. *Legion.* Antiqua noviter emendata.

II. [11] *Si compulsores exercitus aliquid, dum exercitum ad hostem compellunt, de domibus eorum auferre præsumpserint.*

Servi dominici, id est, compulsores exercitus, quando gotos in hostem exire compellunt, si eis aliquid tulerint, aut ipsis præsentibus vel absentibus, sine ipsorum voluntate, de rebus eorum auferre præsumpserint, et hoc ante iudicem potuerint adprobare, ei cui abstulerint in